

[Birthe Hansen]

vil vi miste markedsandele, og det er vel ingen interesseret i.

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Da vor store landsmand Victor Borge for nogle år siden blev spurgt, hvorfor han havde foretaget investeringer inden for ægproduktionen, og om han da havde forstand på ægproduktion, måtte han svare: Nej, det har jeg ikke, men det har hønsene!

Men at der er mange interessegrupper imellem høns og forbrugere, fremgår tydeligt af lovforslaget og bemærkningerne til det. Varetagelse af interessegruppernes interesser og planøkonomiske løsninger er jo, hvad dette forslag lægger op til. Hvorfor siger jeg nu det? Det gør jeg, fordi forslaget på grund af sin rigdom af bemyndigelser er gennemsyret af muligheder for at gennemføre planøkonomiske løsninger, vel at mærke uden parlamentarisk kontrol.

Dette her er jo en bemyndigelseslovgivning, som det er sagt, og som lovforslaget også vedkender sig i sine bemærkninger. Det er en bemyndigelseslovgivning, så det batter. Egentlig kunne forslaget let kortes ned fra de nitten paragraffer, det består af, til én paragraf, nemlig: »Landbrugsministeren afgør, hvilke produkter der er omfattet af loven, hvad man skal gøre med disse produkter, hvordan det kontrolleres, at man gør sådan med produkterne, og hvilke strafregler der skal gælde, hvis man ikke følger forskrifterne.«, for det er jo stort set, hvad der står i lovforslaget.

Fremskridtspartiet er betænkelig, som vi altid er ved bemyndigelses- og rammelovgivning. Det strider efter vores mening mod vigtige lovgivningsprincipper, at Folketinget bare melder pas – det er jo det, man gør – og overlader alle afgørelserne til ministeren.

Tag nu f. eks. § 2: Med hjemmel i denne bestemmelse kan ministeren fastsætte kvalitetskrav. Men hvilke kvalitetskrav? Er det høje kvalitetskrav? Er det lave kvalitetskrav? Det kan være begge dele, for det giver bestemmelsen hjemmel til. Det afgør ministeren eller Bruxelles.

Tag § 3: Ministeren kan fastsætte regler bl. a. om produktionsstedernes indretning. Skal det være strenge krav? Skal det være meget milde krav? Det afgør ministeren eller Bruxelles.

Tag § 4: Den giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler, der opfylder EF-direktiver og EF-forskrifter. Hvilke regler? Det afgør ikke ministeren, men Bruxelles.

Man forstår sandelig godt ministerens bemærkning om, at det, som der står i bemærkningerne til lovforslaget, er hensigtsmæssigt at lovgive i bemyndigelsesform. Jamen det er det da, for det er altid hensigtsmæssigt i alt fald for centraladministrationen, hvis man kan sætte regler i kraft, i takt med at der bliver behov for at ændre dem, for man kan ændre reglerne uden at ændre loven.

Fremskridtspartiet vil opfordre til, at de berørte organisationer – landbrugsråd, industriråd, forbrugerråd, landboforeninger osv. – kommer til stede i deputationer eller sender indlæg til Landbrugsudvalget, så synspunkterne fra de berørte parter kan blive belyst. Det tror jeg der er brug for i Landbrugsudvalget.

Man skal i øvrigt huske på, skal jeg lige sige til allersidst, at der er mange – det hører man undertiden her i Folketinget – som siger, at så længe vi har den nuværende minister, tør vi godt gå ind for bemyndigelseslovgivning. Men her skal man huske på også i landbrugets organisationer, at ramme- og bemyndigelseslove har det med at blive stående, mens ministre jo er gjort af flygtigt stof. Er tilliden også til stede, hvis den næste landbrugsminister hedder Steen Gade eller måske Lone Dybkjær? Det er værd at overveje.

Men måske vil udvalgsarbejdet bringe svar på dette og mange andre spørgsmål, og Fremskridtspartiet vil i alt fald konstruktivt gå ind i et interessant udvalgsarbejde.

Svend Aage Jensen (CD):

Lovforslaget, som her er til første behandling, er en genfremsættelse fra sidste samling, og tager alene sigte på æg og ægprodukter til konsum, hvorimod loven ikke omfatter æg til udrugning, hvilket vi er helt enige i. Da lovforslaget sidst blev fremsat, meddelte Centrum-Demokraterne, at de kunne stemme for forslaget, og det kan CD naturligvis også nu.

Lovforslaget er en ramme- og bemyndigelseslov, der giver landbrugsministeren mulighed for igennem udstedelse af bekendtgørelser at fastsætte nærmere regler på lovområdet, således at det sikres, at æg og ægprodukter produceres og forhandles ud fra hensynet til bl.a.